

РЕШЕНИЕ

№ 21841

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4005** по описа за **2025** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е по касационна жалба на „ФИНАНСИ ЦЕНТЪР“ ООД, представлявано от управителя Д. Д., чрез адв. Н. К. срещу Решение № 818/04.03.2025 г., постановено по НАХД № 14951/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 121-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-2400283/01.10.2024 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал.3 от КТ за нарушение на 62, ал. 1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ.

Иска се отмяна на оспореният акт, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Излагат се доводи, аналогични на тези наведените в жалбата до СРС. Според касатора, неправилно районният съд приел, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява приетата с НП фактическа обстановка. Поддържа, че НП е съставено в нарушение на материалния закон и не отговаря на обективната истина. Счита, че неправилно е наложена имуществена санкция.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от адв. К., който поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък.

Ответникът - директор на дирекция „Инспекция по труда“, чрез юрк. Б., оспорва касационната жалба като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 ал.1 и ал.2 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 20.05.2024 г. около 16:10ч., служители при ДИТ-С., извършили проверка на място в обект – офис – Бърз кредит в [населено място],[жк], [жилищен адрес] павилион 20, стопанисван от „ФИНАНСИ ЦЕНТЪР“ ООД, при което са установили, че А. В. И. полага труд на длъжност „кредитен консултант“. В собственоръчно попълнена декларация лицето декларира, че полага труд за дружеството с работно време от 14:30 до 16:30 часа. При проверката на място е предоставен Договор за поръчка и сътрудничество от дата 24.03.2022 г., сключен между „ФИНАНСИ ЦЕНТЪР“ ООД и А. В. И..

Предвид изложеното, проверяващият екип е счел, че работодателят „ФИНАНСИ ЦЕНТЪР“ ООД не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила от А. В. И., като трудови правоотношения, като не е сключил с нея трудов договор в писмена форма за извършваната от нея работа и с това е нарушил чл.62, ал.1 от КТ, вр.чл.1, ал.2 от КТ.

Въз основа на данните от проверката е съставен АУАН № 22-2400283/08.08.2024 г. за извършено нарушение на чл.62, ал.1, във вр. с чл.1 ал.2 от КТ. Актът е подписан от упълномощения представител на дружеството и връчен на последния, който не е дал обяснения или направил възражения. Срещу така съставения АУАН писмени възражения не са постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН . С НП № 22-2400283/01.10.2024 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С. е наложено административно наказание с което на „ФИНАНСИ ЦЕНТЪР“ ООД на основание чл. 416, ал. 5, вр. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание за извършено нарушение на чл. 62, ал.1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ.

При постановяване на решението, СРС е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, представени с НП, приобщил ги е по реда на чл.283 от НПК и въз основа на тях е приел, че в хода на административнонаказателното не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а нарушението и неговият извършител са безспорно доказани.

Предмет на касационна проверка съгласно чл.218 от АПК е решението на районния съд само на посочените в жалбата пороци като за валидността, допустимостта и съответствието на първоинстанционния акт с материалния закон съдът следи служебно. В настоящия случай наведените в касационната жалба доводи са неоснователни и преповтарят наведените в първоинстанционното производство възражения.

Решението е правилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Според чл. 1, ал. 2 от КТ, отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Съгласно чл. 61, ал. 1 от КТ, трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа.

В конкретният случай от събраните по делото доказателства писмени и гласни безспорно се установява, че дружеството е осъществило състава на посоченото в АУАН и НП нарушение от обективна страна, с оглед на което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Предвид собственоръчно попълнената декларация, процесния случай не се касае за едночасова ангажираност, която не представлява многократно и продължаващо предоставяне на работна сила в определено работно време и правила. Видно от същата И. е посочила, че 05.05.2022г. работи в дружеството в обект намиращ се в [населено място],[жк], бл. 963 с работно време от 14:30 до 16:30ч. с почивни дни събота и неделя. Посочва, че работи на длъжност „консултант“, като получава месечно трудово възнаграждение - процентно. Сочи, че последното получено възнаграждение е на 10.04.2024 г. в размер на 317лв.

По делото безспорно се установява, че лицето И. е работила като консултант в момента на проверката, като същата е извършвала трудовата дейност за сметка на работодателя с негови средства, на определено работно място, с определено работно време и трудово възнаграждение.

Налице е трудово правоотношение между „ФИНАНСИ ЦЕНТЪР“ ООД и А. В. И. към 20.05.2024 г. Налице са и данни за постигнато съгласие между работодателя и работника по всички съществени елементи по чл. 66, ал. 1 КТ - мястото на работа; длъжността и характера на работата; размера на трудовото възнаграждение, продължителност на работния ден, почивни дни и т.н., но липсват данни това съгласие да е оформено писмено като трудов договор към датата на проверката. Т.е. правилно административно наказващият орган и решаващия състав на съда са приели, че установеното нарушение е такова по чл. 62, ал. 1 КТ във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, съгласно които отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения и трудовият договор се съставя в писмена форма.

Според кореспондиращата на извършеното нарушение санкционна норма на чл.414, ал. 3 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева. Наложена на касатора имуществена санкция в минималния предвиден размер, правилно е определена от СРС като законосъобразна и съответна на тежестта на нарушението. Правилно от страна на районния съд е прието, че установеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН или 415в от КТ /в този смисъл е и Тълкувателно решение № 3/10.05.2011 г. по тълк. дело № 7/2010 г. на Върховния административен съд/.

По изложените съображения съдът приема, че решението на СРС е правилно и при постановяването му не са допуснати нарушения, представляващи касационни основания за неговата отмяна. Въз основа изяснена фактическа и правна обстановка, при съобразяване с релевираните в спора факти и обсъждане на доводите на страните, решаващият съд е издал правилно решение, съобразено с приложимия материален закон, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода от спора, основателно е искането на процесуалния представител на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във вр. чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, касаторът следва да бъде осъден да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. възнаграждение в определен от съда размер от 80 лв.

Поради това и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд

София-град, XIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 818/04.03.2025 г., постановено по НАХД № 14951/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав.

ОСЪЖДА „ФИНАНСИ ЦЕНТЪР“ ООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ сумата от 80 /осемдесет/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Съдия: